

MINISTERUL ECONOMIEI ȘI FINANTELOR
DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE
A JUDEȚULUI .....

DECIZIA NR. 8

din 23.01.2008

privind soluționarea contestației formulată de
S.C. ....S.R.L. din localitatea ....., înregistrată la
Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului .....
sub nr. ....din 28.12.2007

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului ..... a fost sesizată de Structura de Administrare Fiscală - Activitatea de Control Fiscal ..... prin adresa nr. ....din 28.12.2007, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului ..... sub nr. ....din 28.12.2007, cu privire la contestația formulată de **S.C. ....S.R.L.** din localitatea .....

S.C. ....S.R.L. contestă Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. .... din 16.11.2007, înregistrată la Activitatea de Control Fiscal ..... sub nr. ....din 21.11.2007, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. ....din 20.11.2007, privind suma de .....lei, reprezentând:

- .....lei impozit pe profit;
- .....lei majorări de întârziere aferente impozitului pe profit;
- ..... lei penalități de întârziere aferente impozitului pe profit;
- .....lei TVA;
- .....lei majorări de întârziere aferente TVA;
- ..... lei penalități de întârziere aferente TVA.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut la art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute la art.205 și 209 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului ..... este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. S.C. ....S.R.L. din localitatea ....., prin contestația formulată susține că, în ceea ce privește impozitul pe profit, organele de control în mod eronat au considerat ca fiind nedeductibile cheltuielile cu

bunurile consemnate în facturile fiscale din luna ianuarie 2004, fără să se aibă în vedere că acestea au fost aprovizionate în scopul revânzării.

De asemenea, precizează că în susținerea cauzei depune copii după facturile din luna ianuarie, după recepțiile aferente și a centralizatorului din care rezultă că bunurile respective sunt mărfuri cu adaos comercial.

În ceea ce privește facturile nr. .... /06.09.2005, emisă de S.C. .... S.R.L., în sumă de ..... lei și TVA de ....., nr. .... /30.12.2006, emisă de S.C. ...., în sumă de ..... lei și TVA de ..... lei, și nr. .... /25.01.2007, emisă de S.C. .... S.R.L., în sumă de ..... lei și ..... lei TVA, societatea susține că reprezintă cumpărări de mijloace fixe necesare desfășurării activității societății, care la data cumpărării au fost înregistrate în contabilitate ca mijloace fixe. Contestatoarea precizează că în susținerea cauzei depune copii după facturi și note contabile, prin care face dovada înregistrării bunurilor la mijloace fixe, la data procurării.

De asemenea, susține că societatea își desfășoară activitatea într-un spațiu închiriat, conform contractului pe care îl anexează și că la data controlului s-a declarat că nu există contract de închiriere, dar a fost o omisiune din partea administratorului, acesta fiind din anul 2001.

Totodată, precizează că societatea a fost obligată să facă mai multe reparații curente și igienizare la spațiul în care își desfășoară activitatea, pentru a corespunde normelor de siguranță a alimentelor, a normelor europene și a implementării în sistemul .....

În legătură cu bunurile achiziționate în baza celorlalte facturi fiscale, ce au fost considerate de organele de control ca neavând legătură cu obiectul de activitate al societății, contestatoarea precizează că materialele au fost necesare reparațiilor curente la spațiul închiriat și la sediul firmei și că anexează în susținerea cauzei copii după facturi, note de recepție și bonuri de consum.

De asemenea, menționează că cheltuielile care s-au efectuat cu reparațiile și igienizarea nu au fost date pe investiții deoarece valoarea acestora nu se încadra în procentul care îl prevede legislația de a fi investiții la mijloace fixe închiriate sau la sediul firmei și că reparațiile și igienizările au fost făcute în regie proprie.

Referitor la taxa pe valoarea adăugată în sumă de ..... lei și accesoriile aferente, societatea precizează că organele de control nu au admis la deducere taxa pe valoarea adăugată ce are la bază facturile cu bunurile aprovizionate pentru care organele de control nu au admis la deducere cheltuielile aferente acestora.

Totodată, contestatoarea precizează că nu știe de unde provin sumele respective din cauza gravelor erori ce au fost făcute de organul de control, în sensul de a considera marfa și mijloacele fixe ca fiind nedeductibile, controlul făcându-se tendențios.

De asemenea, susține că în ceea ce privește instituirea sechestrului asigurător pentru suma de .....lei, aceasta se face după expirarea dreptului de contestație sau atunci când societatea are datorii la bugetul de stat și nu ar avea posibilitatea de a achita, în acest caz organul de control constatând că bunurile societății ar putea fi înstrăinate.

Societatea susține că din Fișa sintetică totală pe care o anexează rezultă că societatea nu are nicio datorie la bugetul de stat și că pentru nepunerea în aplicare a sechestrului asigurător s-a făcut plângere la judecătoria, deoarece sumele constatate diferență sunt mari și neprevăzute la calculul plăților pe care societatea le are.

Totodată, susține că la terminarea controlului nu a primit niciun exemplar din raportul de inspecție fiscală și nici anexele care au stat la baza stabilirii sumelor de plată, acestea primindu-le după insistențele efectuate.

De asemenea, precizează că o dată cu primirea anexelor a constat că la anexa „Punctul de vedere privind constatările inspecției fiscale” sunt scrise sumele constatate ca diferențe suplimentare și accesorii și mențiunea „Sunt de acord cu sumele constatate”, cu o semnătură care nu este a administratorului. Consideră că acest lucru este un fals, administratorul neputând fi de acord cu sumele constatate.

II. Prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală ..... din 16.11.2007, înregistrată la Administrația Finanțelor Publice a municipiului ..... sub nr. ....din 21.11.2007, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. ....din 20.11.2007, organele de control au constat următoarele:

1. În legătură cu impozitul pe profit, organele de control au constat că societatea verificată a înregistrat în perioada 01.01.2004 – 31.09.2007 în baza unor facturi fiscale diverse bunuri ce nu au legătură cu obiectul de activitate al firmei, stabilind un impozit pe profit suplimentar de ..... lei, cu un impozit pe profit aferent de .....lei, precum și majorări de întârziere de .....lei și penalități de întârziere de ..... lei.

Organele de control consideră că au fost încălcate prevederile art. 19 alin. 1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

2. În legătură cu taxa pe valoarea adăugată, organele de control au constat că societatea a înregistrat în baza unor facturi fiscale diverse bunuri ce nu au legătură cu obiectul de activitate al firmei.

Prin actele de control se precizează că societatea nu a prezentat situații de lucrări, precum și facturi fiscale din care să rezulte că materialele respective au fost puse în operă sau au fost refacturate pentru a produce venituri.

Organele de control au considerat că au fost încălcate prevederile art. 145 alin. 3 lit. a din Legea nr. 571/2003 și au stabilit că

societatea datorează o taxă pe valoarea adăugată suplimentară în sumă de .....lei, precum și majorări de întârziere de .....lei și penalități de întârziere de ..... lei.

III. Din documentele existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile petentului, în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată, s-au reținut următoarele:

1. Referitor la impozitul pe profit în sumă de .....lei și accesoriile aferente de .....lei, cauza supusă soluționării este dacă organul de soluționare din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului ..... se poate pronunța cu privire la deductibilitatea acestor cheltuieli, în condițiile în care organele de control nu precizează considerentele care au condus la concluzia că bunurile respective nu au fost utilizate în scopul realizării veniturilor.

În fapt, organele de control nu au admis la deducere pentru perioada 01.01.2004 – 31.09.2007 cheltuielile în sumă de ..... lei, stabilind un impozit pe profit suplimentar de .....lei și accesorii aferente de .....lei, pe motiv că bunurile respective nu au legătură cu obiectul de activitate al firmei.

În drept, sunt aplicabile prevederile **art. 19 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal**, cu modificările și completările ulterioare, unde se prevede că:

„(1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare.”

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei se reține că organele de control nu au admis la deducere pentru perioada 01.01.2004 – 31.09.2007 cheltuielile în sumă de ..... lei, ce au la baza facturile menționate în anexa nr. 4 la actul de control, din care .....lei în anul 2004, ...lei în anul 2005, ... lei în anul 2006 și .....lei în anul 2007, pe motiv că bunurile respective nu au legătură cu obiectul de activitate al firmei.

Contestatoarea susține că organele de control în mod eronat au considerat ca fiind nedeductibile cheltuielile cu bunurile consemnate în facturile fiscale din luna ianuarie 2004, întrucât acestea au fost aprovizionate în scopul revânzării.

În susținerea cauzei societatea depune copii după facturile respective, după recepțiile aferente și jurnalul de cumpărări pentru luna

ianuarie 2004, din care rezultă că bunurile au fost înregistrate în luna ianuarie în contul 371 „Mărfuri”, prin contul 401 „Furnizori” și că nu au fost înregistrate direct pe cheltuieli.

Totodată, în ceea ce privește facturile nr. .... / 06.09.2005, emisă de S.C. .... S.R.L., în sumă de ..... lei și TVA de ....., nr. .... / 30.12.2006, emisă de S.C. ...., în sumă de ..... lei și TVA de ..... lei, și nr. .... / 25.01.2007, emisă de S.C. .... S.R.L., în sumă de ..... lei și ..... lei TVA, societatea susține că reprezintă cumpărări de mijloace fixe necesare desfășurării activității societății, care la data cumpărării au fost înregistrate în contabilitate ca mijloace fixe.

În susținerea cauzei societatea depune copii după facturi și note contabile, din care rezultă că bunurile respective au fost înregistrate la mijloace fixe la data procurării și nu direct pe cheltuieli.

Se reține că organele de control nu au admis la deducere integral valoarea bunurilor respective la data achiziționării, fără însă să analizeze dacă societatea a înregistrat pe cheltuieli deductibile contravaloarea bunurilor respective și data la care au fost influențate cheltuielile cu valoarea acestora.

Totodată, societatea precizează că a fost obligată să facă mai multe reparații curente și lucrări igienizare la spațiul în care își desfășoară activitatea, pentru a corespunde normelor de siguranță a alimentelor, a normelor europene și a implementării în sistemul .....

În legătură cu bunurile achiziționate în baza celorlalte facturi fiscale, ce au fost considerate de organele de control ca neavând legătură cu obiectul de activitate al societății, contestatoarea precizează că materialele au fost necesare reparațiilor curente la spațiul închiriat și la sediul firmei. În susținerea cauzei anexează copii după facturi, note de recepție și bonuri de consum.

Contestatoarea susține că își desfășoară activitatea într-un spațiu închiriat, conform contractului pe care îl anexează, și că la data controlului s-a declarat că nu există contract de închiriere, dar a fost o omisiune din partea administratorului, acesta fiind încheiat din anul 2001.

Se reține că organele de control au influențat profitul impozabil cu valoarea bunurilor achiziționate, pe motiv că nu au legătură cu obiectul de activitate al firmei, fără însă să prezinte concret considerentele care au dus la această concluzie și fără să analizeze dacă contravaloarea bunurilor respective a fost înregistrată de societatea pe cheltuieli deductibile la calculul profitului impozabil.

De asemenea, rezultă că organele de inspecție nu au analizat influența fiscală, respectiv dacă contravaloarea bunurilor respective a fost înregistrată pe cheltuieli deductibile la calculul profitului impozabil.

Potrivit art. 64 și 107 din **Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală**, republicată,

„Art. 64

Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale [...]

(2) Organul fiscal are sarcina de a motiva decizia de impunere pe bază de probe sau constatări proprii.”

„Art. 107

Raportul privind rezultatul inspecției fiscale

(1) Rezultatul inspecției fiscale va fi consemnat într-un raport scris, în care se vor prezenta constatările inspecției din punct de vedere faptic și legal.

De asemenea, Ordinul Ministerului Economiei și Finanțelor nr. 972 / 2006 privind aprobarea formularului "Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală", la punctul 2.1.2, prevede că la rubrica „Motivul de fapt” din decizia de impunere „se vor înscrie detaliat și în clar modul în care contribuabilul a efectuat și a înregistrat o operațiune patrimonială, modul cum a tratat din punct de vedere fiscal sau cu influență fiscală și tratamentul fiscal aplicat de acesta, precum și prezentarea consecințelor fiscale. Motivul de fapt se va înscrie atât pentru obligația fiscală principală, cât și pentru accesoriile calculate pentru aceasta.”

Din textul de lege menționat se reține că organele de control la stabilirea obligațiilor fiscale suplimentare trebuie să analizeze și să menționeze prin decizia de impunere modul în care contribuabilul a efectuat și a înregistrat o operațiune patrimonială, modul cum a tratat din punct de vedere fiscal sau cu influență fiscală și tratamentul fiscal aplicat de acesta, precum și prezentarea consecințelor fiscale.

Având în vedere că organele de control nu au precizat considerentele care au dus la concluzia că bunurile nu au fost utilizate în folosul operațiunilor taxabile și nu au analizat și precizat prin decizia de impunere modul cum a tratat societatea din punct de vedere fiscal operațiunile respective, urmează a se desființa decizia de impunere contestată pentru impozitul pe profit în sumă de .....lei și accesoriile aferente de .....lei, în vederea reanalizării cheltuielilor ce au condus la stabilirea creanței fiscale respective.

Față de cele prezentate, urmează a se desființa Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală ..... din 16.11.2007, înregistrată la Administrația Finanțelor Publice a municipiului ..... sub nr. ....din 21.11.2007, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. ....din 20.11.2007, privind suma de .....lei, reprezentând .....lei impozit pe profit, ...lei majorări de întârziere și ..... lei penalități de

întârziere, aferente impozitului pe profit, potrivit principiului de drept **"accessorium sequitur principale"** (accesoriul urmează principalul), urmând ca organele de inspecție fiscală, prin altă echipă să procedeze în termen de 30 de zile de la comunicare la punerea în executare a prezentei decizii pentru suma desființată, strict pentru aceeași perioadă, și să emită un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere cele precizate în această decizie și prevederile legale aplicabile în speță.

În drept, se face aplicarea prevederilor **art 216 (3)** „Soluții asupra contestației” din **O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală**, republicată, potrivit cărora:

„(3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.”

La reverificarea creanței fiscale contestate, pentru care s-a dispus desființarea actelor atacate, se vor avea în vedere prevederile **pct. 102.5** din Normele metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003, aprobate prin H.G. nr. 1050/2004, unde se precizează:

„102.5. În cazul în care, ca urmare a desființării actului administrativ conform art. 185 alin. (3) din Codul de procedură fiscală, este necesară reverificarea unei perioade impozabile, aceasta se va efectua de către o altă echipă de inspecție fiscală decât cea care a încheiat actul contestat”,

și prevederile **pct. 12.7** din **Ordinul Ministerului Finanțelor Publice nr. 519/2005** privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Anexa nr. 1, unde se stipulează:

„12.7. Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente.”

2. Referitor la TVA în sumă de .....lei și accesoriile aferente de ..... lei, reprezentând .....lei majorări de întârziere și ..... lei penalități de întârziere, cauza supusă soluționării este dacă organul de soluționare din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului ..... se poate pronunța cu privire la deductibilitatea taxei pe valoarea adăugată aferentă unor achiziții de bunuri, în condițiile în care organele de control nu precizează în mod clar considerentele care au condus la concluzia că bunurile respective nu au fost utilizate în scopul realizării operațiunilor taxabile.

În fapt, organele de control nu au admis la deducere taxa pe valoarea adăugată în sumă de .....lei, pe motiv că bunurile respective nu au legătură cu obiectul de activitate al firmei.

Prin actele de control se precizează că societatea nu a prezentat situații de lucrări, precum și facturi fiscale din care să rezulte că materialele respective au fost puse în operă sau au fost refacturate pentru a produce venituri.

În drept, sunt aplicabile prevederile **art. 145 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal**, cu modificările și completările ulterioare, unde se prevăd următoarele:

„Art. 145

Dreptul de deducere

(1) Dreptul de deducere ia naștere în momentul în care taxa pe valoarea adăugată deductibilă devine exigibilă. [...]

(3) Dacă bunurile și serviciile achiziționate sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile, orice persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată are dreptul să deducă:

a) taxa pe valoarea adăugată datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost livrate sau urmează să îi fie livrate, și pentru prestările de servicii care i-au fost prestate ori urmează să îi fie prestate de o altă persoană impozabilă;”

Din textele de lege citate mai sus se reține că contribuabilii au dreptul să deducă taxa pe valoarea adăugată aferentă bunurilor achiziționate dacă acestea sunt utilizate în folosul operațiunilor taxabile.

Referitor la taxa pe valoarea adăugată în sumă de .....lei și accesoriile aferente, societatea precizează că organele de control nu au admis la deducere taxa pe valoarea adăugată ce are la bază facturile cu bunurile aprovizionate pentru care nu au fost admise la deducere și cheltuielile aferente acestora.

În ceea ce privește bunurile consemnate în facturile fiscale din luna ianuarie 2004, societatea susține că acestea au fost aprovizionate în scopul revânzării. În susținerea cauzei depune copii după facturile respective, după recepțiile aferente și jurnalul de cumpărări pentru luna ianuarie 2004, din care rezultă că bunurile au fost înregistrate în luna ianuarie în contul 371 „Mărfuri”, prin contul 401 „Furnizori”.

Așa cum s-a prezentat și la capitolul privind impozitul pe profit, din actele de control se reține că organele fiscale nu au analizat și menționat prin decizia de impunere modul în care contribuabilul a efectuat și înregistrat operațiunile patrimoniale, modul cum societatea a tratat din punct de vedere fiscal sau cu influență fiscală și tratamentul fiscal aplicat de aceasta, precum și

considerentele care au dus la concluzia că bunurile nu au fost utilizate în folosul operațiunilor taxabile.

Potrivit art. 64 și 107 din **Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală**, republicată,

„Art. 64

Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale [...]

(2) Organul fiscal are sarcina de a motiva decizia de impunere pe bază de probe sau constatări proprii.”

„Art. 107

Raportul privind rezultatul inspecției fiscale

(1) Rezultatul inspecției fiscale va fi consemnat într-un raport scris, în care se vor prezenta constatările inspecției din punct de vedere faptic și legal.

De asemenea, Ordinul Ministerului Economiei și Finanțelor nr. 972 / 2006 privind aprobarea formularului "Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală", la punctul 2.1.2, prevede că la rubrica „Motivul de fapt” din decizia de impunere **„se vor înscrie detaliat și în clar modul în care contribuabilul a efectuat și a înregistrat o operațiune patrimonială, modul cum a tratat din punct de vedere fiscal sau cu influență fiscală și tratamentul fiscal aplicat de acesta, precum și prezentarea consecințelor fiscale. Motivul de fapt se va înscrie atât pentru obligația fiscală principală, cât și pentru accesoriile calculate pentru aceasta.”**

Din textul de lege menționat se reține că organele de control la stabilirea obligațiilor fiscale suplimentare trebuie să analizeze și să menționeze prin decizia de impunere modul în care contribuabilul a efectuat și a înregistrat o operațiune patrimonială, modul cum a tratat din punct de vedere fiscal sau cu influență fiscală și tratamentul fiscal aplicat de acesta, precum și prezentarea consecințelor fiscale.

Societatea precizează că a efectuat mai multe reparații curente și lucrări igienizare la spațiul în care își desfășoară activitatea, pentru a corespunde normelor de siguranță a alimentelor, normelor europene și implementării în sistemul .....

În legătură cu bunurile achiziționate în baza celorlalte facturi fiscale, ce au fost considerate de organele de control ca neavând legătură cu obiectul de activitate al societății, contestatoarea precizează că materialele au fost necesare reparațiilor curente la spațiul închiriat și la sediul firmei.

Contestatoarea susține că își desfășoară activitatea într-un spațiu închiriat și că la data controlului s-a declarat că nu există contract de închiriere, dar a fost o omisiune din partea administratorului, acesta fiind încheiat din anul 2001.

În susținerea cauzei depune copii după facturi, note de recepție, bonuri de consum și după contractul de închiriere încheiat la data de 28.11.2001.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei se reține că organele de control se limitează la faptul că societatea nu a prezentat situații de lucrări și facturi fiscale din care să rezultă că materialele respective au fost puse în operă, fără să examineze starea de fapt și fără să efectueze cercetări relevante și complete, care să demonstreze starea reală și care să fie edificatoare în ceea ce privește concluziile din actele administrative contestate.

Potrivit art. 105 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală,

„Art. 105

Reguli privind inspecția fiscală

(1) Inspecția fiscală va avea în vedere examinarea tuturor stărilor de fapt și raporturile juridice care sunt relevante pentru impunere.”

De asemenea, potrivit art. 6 și 7 alin. (2) din același act normativ,

„Art. 6

Exercitarea dreptului de apreciere

Organul fiscal este îndreptățit să aprecieze, în limitele atribuțiilor și competențelor ce îi revin, relevanța stărilor de fapt fiscale și să adopte soluția admisă de lege, întemeiată pe constatări complete asupra tuturor împrejurărilor edificatoare în cauză.

Art. 7 [...]

(2) Organul fiscal este îndreptățit să examineze, din oficiu, starea de fapt, să obțină și să utilizeze toate informațiile și documentele necesare pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului. În analiza efectuată organul fiscal va identifica și va avea în vedere toate circumstanțele edificatoare ale fiecărui caz.”

Conform punctului 102.1 din Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1050/2004, precizează că:

„102.1. La examinarea stării de fapt fiscale pentru stabilirea bazei de impunere, organul fiscal competent va avea în vedere toate documentele justificative și evidențele financiar-contabile și fiscale care constituie mijloace de probă și sunt relevante pentru stabilirea drepturilor și obligațiilor fiscale.”

Potrivit art. 182 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 92 /2003 privind Codul de procedură fiscală, devenit 213 în urma republicării

acestui act normativ, „(4) **Contestatorul, intervenienții sau împuterniciții acestora pot să depună probe noi în susținerea cauzei. În această situație, organului fiscal emitent al actului administrativ fiscal atacat sau organului care a efectuat activitatea de control, după caz, i se va oferi posibilitatea să se pronunțe asupra acestora.**”

În legătură cu aplicarea acestui articol, punctul 182.1 din Normele metodologice de aplicare a acestei ordonanțe, aprobate prin H.G. nr. 1050/2004, precizează:

„182.1. În temeiul art. 182 alin. (4) din Codul de procedură fiscală, contestatorul, intervenienții și/sau împuterniciții acestora, în fața organelor de soluționare a contestațiilor, se pot folosi de orice probe noi relevante, chiar dacă acestea anterior nu au fost cercetate de organele de inspecție fiscală.”

Din textele de lege mai sus prezentate se reține că petentul poate depune în susținerea cauzei documente noi și probe noi, chiar dacă acestea anterior nu au fost cercetate de organele de inspecție fiscală.

De asemenea, se reține că în această situație organului care a efectuat activitatea de control i se va oferi posibilitatea să se pronunțe asupra acestora.

Având în vedere că societatea depune în susținerea cauzei copii după facturi, note de recepție, bonuri de consum și după contractul de închiriere încheiat la data de 28.11.2001 și ținând cont de cele prezentate la capitolul privind impozitul pe profit și de faptul că organele de control nu au precizat concret considerentele care au dus la concluzia că bunurile nu au fost utilizate în folosul operațiunilor taxabile și nu au analizat și precizat prin decizia de impunere modul cum a tratat societatea din punct de vedere fiscal operațiunile respective, urmează ca organele de inspecție fiscală, prin altă echipă, să procedeze, în termen de 30 de zile de la comunicarea prezentei decizii, la reanalizarea taxei pe valoarea adăugată contestată și a accesoriilor aferente, strict pentru aceeași perioadă și aceeași sumă, și să emită un nou act administrativ fiscal având în vedere cele precizate în decizie și prevederile legale aplicabile în speță.

Față de cele prezentate, urmează a se **desființa** Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală ..... din 16.11.2007, înregistrată la Administrația Finanțelor Publice a municipiului ..... sub nr. ....din 21.11.2007, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. ....din 20.11.2007, privind suma de .....lei reprezentând TVA și accesoriile aferente de ..... lei, reprezentând .....lei majorări de întârziere și ..... lei penalități de întârziere, potrivit principiului de drept "***accessorium sequitur principale***" (accesoriul urmează principalul), urmând ca organele de inspecție fiscală, prin altă echipă să procedeze în termen de 30

de zile de la comunicare la punerea în executare a prezentei decizii pentru suma desființată, strict pentru aceeași perioadă, și să emită un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere cele precizate în această decizie și prevederile legale aplicabile în speță.

În drept, se face aplicarea prevederilor **art 216 (3)** „Soluții asupra contestației” din **O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală**, republicată, potrivit căroră:

„(3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.”

La reverificarea creanței fiscale contestate, pentru care s-a dispus desființarea actelor atacate, se vor avea în vedere prevederile **pct. 102.5** din Normele metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003, aprobate prin H.G. nr. 1050/2004, unde se precizează:

„102.5. În cazul în care, ca urmare a desființării actului administrativ conform art. 185 alin. (3) din Codul de procedură fiscală, este necesară reverificarea unei perioade impozabile, aceasta se va efectua de către o altă echipă de inspecție fiscală decât cea care a încheiat actul contestat”,

și prevederile **pct. 12.7** din **Ordinul Ministerului Finanțelor Publice nr. 519/2005** privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Anexa nr. 1, unde se stipulează:

„12.7. Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente.”

3. Referitor la celelalte capete de cerere, facem precizarea că organul de soluționare constituit la nivelul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului ..... nu are competență pentru a se pronunța asupra aspectelor care nu privesc impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, precum și accesorii ale acestora.

Prin contestația formulată, societatea susține următoarele:

- în ceea ce privește instituirea sechestrului asigurător pentru suma de .....lei, consideră că se face după expirarea dreptului de contestație sau atunci când o societate are datoriile la bugetul de stat și nu ar avea posibilitatea de a achita și când organul de control constată că bunurile societății ar putea fi înstrăinate;

- din Fișa sintetică totală rezultă că societatea nu are nicio datorie la bugetul de stat și că pentru nepunerea în aplicare a sechestrului

asigurător s-a făcut plângere la judecătoria, deoarece sumele constatate ca diferență sunt mari și neprevăzute la calculul plăților;

- la terminarea controlului nu a primit niciun exemplar din raportul de inspecție fiscală și nici anexele care au stat la baza stabilirii sumelor de plată, acestea primindu-le după insistențele efectuate;

- o dată cu primirea anexelor s-a constatat că în anexa „Punctul de vedere privind constatările inspecției fiscale” sunt scrise sumele constatate ca diferențe suplimentare și accesorii și mențiunea „Sunt de acord cu sumele constatate”, cu o semnătură care nu este a administratorului, acest lucru fiind un fals.

În drept, la art. 209 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aplicabil la data depunerii contestației, se prevăd următoarele:

„(1) Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, precum și a deciziilor pentru regularizarea situației, emise în conformitate cu legislația în materie vamală, se soluționează după cum urmează:

a) contestațiile care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, precum și accesorii ale acestora, al căror quantum este sub 1.000.000 lei, se soluționează de către organele competente constituite la nivelul direcțiilor generale unde contestatarii au domiciliul fiscal; [...]

(2) Contestațiile formulate împotriva altor acte administrative fiscale se soluționează de către organele fiscale emitente.”

Actele care au calitatea de act administrativ fiscal asimilat deciziei de impunere sunt precizate la **art. 88 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003** privind Codul de procedură fiscală, republicată, unde se menționează:

„Art. 88

**Acte administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere
Sunt asimilate deciziilor de impunere și următoarele acte administrative fiscale:**

a) deciziile privind rambursări de taxă pe valoarea adăugată și deciziile privind restituiri de impozite, taxe, contribuții și alte venituri ale bugetului general consolidat;

b) deciziile referitoare la bazele de impunere;

c) deciziile referitoare la obligațiile de plată accesorii;

d) procesele-verbale prevăzute la art. 142 alin. (6) și art. 168 alin. (2);

e) deciziile privind nemodificarea bazei de impunere.”

Din textele de lege citate mai sus se reține că organele de soluționare specializate constituite la nivelul direcțiilor generale au competența materială de a se pronunța asupra deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, precum și accesorii ale acestora.

Potrivit **pct. 9.8 din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003** privind Codul de procedură fiscală, republicată, aprobate prin **Ordinul Ministerului Finanțelor Publice nr. 519 / 2005**:

„9.8. În cazul în care contestațiile sunt astfel formulate încât au și alt caracter pe lângă cel de cale administrativă de atac, pentru aceste aspecte cererea se va înainta organelor competente de către organul investit cu soluționarea căii administrative de atac, după soluționarea acesteia.”

Având în vedere că cererea formulată are și alt caracter decât cea de cale administrativă de atac, cererea îmbrăcând și caracterul unei reclamații, se va transmite contestația pentru aceste capete de cerere Structurii de Administrare Fiscală – Activitatea de Inspecție Fiscală ..... pentru a analiza și transmite răspuns contestatoarei, conform prevederilor legale.

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 19 și 145 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, art.6, 7, 64, 88, 105, 107, 209, 213 (4) și 216 (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, punctul 2.1.2 din Ordinul Ministerului Economiei și Finanțelor nr. 972 / 2006 privind aprobarea formularului "Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală", pct. 102.1, 102.5 și 182.1 din Normele metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003, aprobate prin H.G. nr. 1050/2004, pct. 9.8 și 12.7 din Ordinul Ministerului Finanțelor Publice nr. 519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, coroborate cu prevederile art. 216 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată la data de 26.09.2005, se:

DECIDE :

- **Desființarea** Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală ..... din 16.11.2007,

înregistrată la Administrația Finanțelor Publice a municipiului ..... sub nr. ....din 21.11.2007, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. ....din 20.11.2007, privind suma de .....lei, reprezentând:

- .....lei impozit pe profit;
- .....lei majorări de întârziere aferente impozitului pe profit;
- ..... lei penalități de întârziere aferente impozitului pe profit;
- .....lei TVA;
- .....lei majorări de întârziere aferente TVA;
- ..... lei penalități de întârziere aferente TVA,

urmând ca organele de inspecție fiscală, prin altă echipă, să procedeze la reanalizarea acestora, strict pentru aceeași perioadă, și să emită un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere cele precizate în decizie și prevederile legale aplicabile în speță.

Punerea în executare a prezentei decizii, pentru sumele pentru care s-a dispus desființarea, va fi efectuată în termen de 30 de zile de la data comunicării prezentei, de către o altă echipă de inspecție fiscală decât cea care a emis deciziile de impunere contestate și desființate prin prezenta decizie.

- **Transmiterea** dosarului cauzei pentru capetele de cerere ce au și alt caracter decât cea de cale administrativă de atac Structurii de Administrare Fiscală – Activitatea de Control Fiscal ..... pentru a proceda conform actelor normative aplicabile speței, potrivit celor reținute în prezenta decizie.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul ....., în termen de 6 luni de la data comunicării, conform procedurii legale.

IMPOZIT PE PROFIT: - deductibilitatea cheltuielilor ce nu sunt aferente veniturilor

- art. 19 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare

TVA: - dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferenta unor operațiuni care nu sunt achiziționate în folosul operațiunilor sale taxabile

- art. 145 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare

PROCEDURĂ: - contestații care, din punct de vedere legal, nu pot forma obiectul caii de atac administrative